

Johannes 20:8,9

“Toen ging dan ook de andere discipel in, die eerst tot het graf gekomen was, en zag het en geloofde. Want zij wisten nog de Schrift niet, dat Hij van de doden moest opstaan.”

1 de sporen van Zijn opstanding 2 de Schriften over Zijn opstanding

Gemeente,

Hoe weet je het zeker? Hoe weet je zeker dat Jezus is opgestaan en dat Hij leeft? Want zien doen we Hem niet. We waren er niet bij, niemand trouwens, hoe kun je dat dan toch zeker weten? Hoe weet je zeker dat iemand leeft Die je nooit ziet?

Daar zijn twee antwoorden op. Vanuit onze tekst. Twee antwoorden hoe je zeker kunt weten dat Jezus leeft. Het eerste antwoord heeft te maken met sporen.

1 de sporen van Zijn opstanding

Dat zou je zo kunnen zien. In sommige delen van ons land komen weer wolven voor. Maar die laten zich niet zo makkelijk zien. Maar toch: soms vinden mensen sporen. Voetafdrukken. Of: schapen die gedood zijn. En de manier waarop dat dan gebeurd is, of de vorm van die pootafdruk die laat maar één conclusie toe: hier is een wolf geweest. We hebben hem niet gezien, maar deze sporen bewijzen het toch duidelijk. De sporen leveren het bewijs.

Zou dat nog kunnen? Dat je Jezus niet ziet, maar dat Hij sporen achterlaat zodat je zeggen kunt: Hij is hier geweest, Hij leeft? Wat voor sporen zou je dan aan denken? Welke sporen laat Jezus na?

Soms hoor je dan zeggen: dat het lente wordt, dan de sneeuwkllokjes open gaan en de crocussen en de fruitbomen bloesem krijgen. De lente is bewijs van Pasen. Toch kun je dat theologisch niet echt verbonden met elkaar. Dat is eerder bewijs van de Heilige Geest, maar niet van Pasen. Trouwens, op het zuidelijk halfrond, Afrika, Australië, is het nu herfst aan het worden, vallen de bladeren van de bomen. Terwijl het ook Pasen is.

Dan misschien dat je mooie dingen meemaakt. Verrassende gebeurtenissen: nieuw werk, goede uitslag, slagen voor je examen. Zeker, dat is mooi, maar weer moet je zeggen: dat verbindt de Bijbel nergens met Pasen. Eerder met de Vader en Zijn voorzienigheid. En bovendien: ook al krijg je geen werk, een slechte uitslag en zak je voor je examen: Jezus leeft, het is Pasen geweest.

Dat zijn dus geen sporen van Jezus, Die leeft. Wat dan wel?

Laten we eerst gaan zien hoe dat in Johannes 20 ligt en is gegaan. Die zondag na de sabbat na de herdenking van de uittocht uit Egypte. Al vroeg was Johannes samen met Petrus naar het graf gegaan. En hoe? In paniek, geschokt, verslagen. Want Maria Magdalena was gekomen en had gezegd: Hij is weg, ze hebben Hem weggehaald en we weten niet wie of waarnaartoe. En Johannes en Petrus waren gegaan. Naar het graf in de hof van Jozef van Arimathea. Dat was een soort kelder of grot waar je in naar binnen kon gaan. Johannes liep het hardste en kwam er het eerst. Inderdaad, de grafsteen was weg, de grafkelder lag open. Petrus was wat achtergebleven. Hoe zal dat gekomen zijn? Dat Petrus nu eens niet de eerste was? Daar kun je misschien eens over nadenken, jongens en meisjes, en thuis over praten. Zou je daar iets voor kunnen bedenken? Maar toen zij allebei bij het graf stonden en even gekeken hadden, toen ging Petrus wel het eerste naar binnen. En die riep, of die liet merken, hoe kan dit nou? En toen was Johannes zelf ook de grafkelder ingegaan en had het ook gezien: kijk het was zo gegaan, het lichaam van Jezus was helemaal in doeken gewikkeld. En om het hoofd een aparte doek. En wat zag Johannes? De doeken waarin Jezus gewikkeld was geweest lagen keurig opgestapeld. En die zweetdoek om Zijn hoofd lag helemaal apart, netjes opgerold. Maar, maar.....als vrienden Zijn lichaam hadden weggehaald, zouden ze het wel ingewonden hebben laten zitten. Als vijanden/dieven het gestolen hadden dan zouden die doeken een wirwar geworden zijn en afgerold liggen. Maar dan...maar dan....is Jezus niet weggenomen, niet gestolen, maar opgestaan! Hebben engelen het werk gedaan, heeft Jezus van binnenuit de doeken van elkaar geschoven en weggelegd. Hij is opgestaan. De doeken keurig opgerold, zijn de sporen die Hij achter heeft gelaten. Toen Johannes dat had gezien geloofde hij.

Zo was het gegaan, zo'n 50 jaar later herinnert Johannes het zich nog en schrijft hij het door de Geest geleid in zijn Evangelie. Mooi he, als je dat hebt. Dat er dingen in je geestelijk leven zijn die je 50 jaar later nog weet. Want dat grijpt zo diep in, dat doet zoveel met je. Zo aangrijpend is wat God doet in mensenlevens. Dan vergeet je dat nooit meer. Ik zou zeggen: waarom doet u niet net als Johannes? Schrijft u het op en laat het uw kinderen, kleinkinderen lezen. Of vertelt u het aan hen of aan anderen. En jongeren, kun je je dat voorstellen? Dat dingen van het geloofsleven zo belangrijk voor je zijn, zo diep ingrijpen dat je dat over 50 jaar nog weet? Zo indrukwekkend is het, kan het zijn als God werkt.

Maar hoe is dat nu dan? Welke sporen laat Jezus achter? Waaraan kun je zien dat Hij leeft? Waaraan kun je dat merken, waaruit kun je dat afleiden?

Wat denkt u? Morgen hopen er 9 jongeren openbare geloofsbelijdenis af te leggen. Is dat geen spoor van de Levende? Is Jezus daar dan niet geweest? Als zondaren aan satan ontrukkt zijn, als zondaren verlangen God te eren en te dienen? Hebt u daar een andere verklaring voor dan deze: dat Jezus leeft! Ja, kun je zeggen of denken, maar er komen mensen tot het geloof in Allah of een andere godsdienst, dus bestaat die dan ook? Nou, daar is wel verschil tussen. Elke religie kun je vanuit jezelf aannemen, want die sluit ergens aan bij je verdorven vlees en verduisterd verstand. Maar het christelijk geloof en het christelijke leven staat zo haaks op onze zondige aard, vernedert je zo, gaat zo tegen onze gezindheden in, daar moet Goddelijke kracht aan ten grondslag liggen. Dat doe je niet vanuit jezelf, daar kies je nooit voor vanuit jezelf, dat is werk van Jezus, Die leeft. Die overzet uit de dood in het leven.

En wat dacht u van de vervolgte Kerk? Waar christenen volhouden en blijven belijden onder marteling, opsluiting, gruwelijke strafkampen en zeecontainers. Als je daarvan leest, dat moet je echt doen, is dat geen spoor van Jezus, Die leeft? Dat Hij Zijn leven en Zijn kracht bewijst? Sporen van Jezus, Die leeft.

Sporen die aangeven: het is zeker weten waar. Jezus leeft, Hij is opgestaan! De sporen bewijzen het. Hij brengt zondaren tot geloof. Hij bewaart in het leven met de HEERE. Hij leeft.

Laat dan ons gebed zijn: Heere Jezus, Levende Koning, doe het ook aan mij. Toon uw macht ook aan mij. Laat ook mijn leven een spoor zijn van Uw opstandingskracht. Zet mij over uit de dood in het leven. En bewaar mij in het allerheiligst geloof, dat ik niet bezwijken zal. Jezus, Die leeft, Hij wil aangeropen worden. Om Zijn macht te betonen ook aan ons, aan u, aan jou. En je zult het ondervinden: Hij laat het merken dat Hij leeft. In het gebed openbaart Hij Zijn liefde, doet Hij Zijn liefde ervaren. Laat Hij Zich ontmoeten.

Is dat zo belangrijk? Is het belangrijk voor ons dat Jezus is opgestaan? Hoe belangrijk is dat eigenlijk? We denken weer even aan Johannes. Als Jezus niet zou zijn opgestaan, dan was het over en voorbij geweest. Johannes had Jezus ontmoet, Jezus' liefde geproefd en ontvangen, had aan Jezus' borst gelegen bij maaltijden, Jezus had vertrouwelijk met hem gesproken. Als Jezus niet zou zijn opgestaan, dan was dat voorgoed voorbij. Dan zou dat nooit meer gebeuren. Hoe erg is dat? Voor ons? Als je nooit iets van Jezus liefde meer zou merken? In je

gebeden niet, onder de preken niet, aan Zijn tafel niet. Nooit meer zou merken: Ik voor u. Nooit meer je zonden verzoend zien. Nooit meer Jezus' liefde ervaren. Hoe erg zou u dat vinden? Nooit meer een gebed of een kerkdienst waarin Jezus spreekt tot je hart. Zijn bloed laat druppelen, Zijn troost je geweten stilt, je angst verdrijft, je vrees wegneemt. Nooit meer. Als je Hem kent, dan weet je: dat zou vreselijk zijn, dat zou een stukje hel op aarde voor me zijn.

Want dat is belangrijk voor me geworden: dat ik Jezus mag ontmoeten. Dat Hij Zijn liefde laat blijken. Dat Hij Zijn kracht laat blijken. Was Jezus niet opgestaan, dan zou ik niet één zondige gewoonte kunnen kwijtraken, niet één zonde kunnen gaan haten en bewenen, zou ik nooit iets kunnen doen uit liefde tot God, zou heel mijn leven God onwelgevallig zijn. Overgeleverd aan mijn zonden, prijsgegeven aan mezelf. Hoe erg zou je dat vinden? Nooit geen berouw meer hebben, alleen maar zin in de zonde, alleen maar slaaf, alleen maar haat tegen Gods geboden, en niets anders. Als je Hem kent, dan is dat het ergste wat je je voor kunt stellen.

Maar nu, Christus is opgestaan! Hij leeft. Hij zet over en Hij heiligt. Hij bewaart en Hij laat Zijn liefde merken en genieten. Jezus leeft. De sporen bewijzen het! Zeker weten.

2 de Schriften over Zijn opstanding

Maar.... ja, nu komt er wel een groot maar. Als je nou eens geen sporen ziet? Als Jezus nu eens een tijdje niets van Zich laat merken, wat dan? Als er nu eens een paar jaar niemand belijdenis doet, als Jezus niets van Zich laat merken in je gebed? Als Jezus niet laat merken dat Hij leeft, wat dan? Al je geen sporen ziet om je heen niet, en in je eigen leven niet, wat dan....? En dat kan toch? Wat dan?

Daarvoor gaan we weer naar Johannes kijken. Hoe hij dat beschreven heeft. Hij heeft beschreven hoe hij tot geloof in Jezus' opstanding was gekomen door die sporen van die doeken. Toen geloofde hij dat Jezus opgestaan was. En dan schrijft Hij erachter: want zij, wij, wisten nog de Schrift niet dat Hij van de doden moest opstaan. Daarin geeft hij antwoord op de vraag: waarom duurde het zo lang? Waarom had hij niet toen Maria Magdalena kwam vertellen dat het graf leeg was niet gedacht: natuurlijk, Jezus is opgestaan! Waarom was hij niet op die zondagmorgen blij wakker geworden, en had hij niet een palmtak genomen en was hij niet naar de anderen gegaan en had hij niet gezongen: de steen die door de tempelbouwers.... Waarom niet? Waarom nu pas?

Waarom ben ik vanmorgen niet blij opgestaan en heb ik niet gezongen: ik ga ten hemel in en zal koninkrijken beërven? Waarom ben

ik niet opgestaan en heb gedacht, gezegd: weer een dag dichter bij de eeuwigheid die mij wacht? Waarom ben ik niet blij opgestaan en heb gedacht: al mijn kinderen zullen eens de Heere loven en dienen? Waarom ben ik niet blij opgestaan met de gedachte: en alzo zal heel Israel zalig worden! Waarom niet?

Omdat zij nog de Schrift niet wisten. Omdat wij de Schrift niet weten. Want dat is de tweede reden om zeker te geloven dat Jezus leeft. Omdat de Schrift, de Bijbel, het heeft gezegd. Dan wijst Johannes dus niet eens op de aankondigingen die Jezus Zelf had gedaan dat Hij na drie dagen zou opstaan, maar op het Oude Testament. Psalm 16, 21, 110, 118, Jesaja 53, Hosea 6:3, de algehele lijn met name in de Psalmen, dat de rechtvaardige zal worden uitgered. Psalm 22 bijv ook.

Jezus moest uit de doden opstaan. Dat moest want dat was Gods raad. Gods voornemen. En wat God bepaalt dat gebeurt ook. En het moest, vanwege de verlossing. Een dode Jezus zou geen zondaren kunnen trekken tot Zich, geen kracht kunnen doen in het leven van mensen. Een dode Jezus daarvan zou je kunnen preken: daar ligt de vergeving en het leven met God, zie er maar te komen, zorg maar dat je er komt, dat je het wilt, dat je het kunt. Niemand, niemand zou dan zalig worden. Hij moest opstaan om zondaren bij Zich te kunnen trekken en brengen.

Laten we onze Bijbel kennen. Dat we weten wat de Schrift zegt over deze dingen, over de dingen tot aan de wederkomst, de dingen van het laatste der dagen, de dingen van de wederkomst. Dat we het weten.

Alleen dan is wel duidelijk dat weten en weten twee is. Je kunt het weten en toch ook weer niet. Je kunt iets weten, ook uit de Bijbel. Je kunt weten dat je zonder bekering voor eeuwig verloren bent en toch doorleven. Je weet het wel, maar..... Je kunt al 80 jaar weten dat je je hebt te bekeren, dat je zonder bekering onder Gods toorn blijft en nog steeds er geen ernst mee maken. Je kunt al 5 jaar weten dat je moet breken met die zonde, maar je laat het rustig ze blijven. Je kunt al van jongs af aan weten dat wie gelooft zo welgelukzalig is en het hoogste goed heeft, maar toch niet tot Jezus komen. Je weet het wel, maar je doet of laat er werkelijk niks door of voor. Dat is het weten waarvan de Bijbel zegt: die de weg geweten hebben maar niet bewandeld, zullen met vele slagen geslagen worden. Wel geweten, maar niks mee gedaan. U, jij? Och, ik weet het allang allemaal, weer niks nieuws gehoord vandaag in de kerk..... Ja, maar wel weten, zonder ooit iets mee gedaan te hebben.....

Weten en weten is twee. Er is ook een weten door de Heilige Geest zodat het tot je doordringt, zodat het je wat doet. Zodat het je in

beweging brengt. Je wist het al zolang, totdat je het wist: totdat het tot je doordrong. Wat je weet dringt tot je door. En je komt tot Jezus, vandaag. En je legt je zondige leven voor Hem neer, vandaag. En je hebt geen rust meer zonder dat je bekeerd bent, vandaag. Het dringt tot je door! De Schrift dringt tot je door! Dat de Schrift waar is en waarachtig!

Als Johannes de Schrift geweten had, wil hij zeggen, dan had ik veel eerder geloofd dat Jezus was opgestaan. Dan had ik met verwachting naar die Paasmorgen toegeleefd. Dan had ik gezongen met heel mijn hart, ik was met palmtakken naar het graf gegaan of ik had met vreugde Zijn verschijning verwacht. Als ik de Schrift had geweten. Als je leeft bij de Schriften, als je de Schriften weet, je kent ze en ze dringen tot je door, dan weet je het: Jezus zal al de woorden van de Schrift vervullen. Dat moet. Het is Gods raad en het is nodig tot verlossing. Jezus zal al de beloften van de Bijbel waarmaken.

Jezus zal de beloften vervullen. Aan Israel gedaan. Dat velen van dat volk Hem zullen erkennen als beloofde Messias. Jezus zal de beloften vervullen. Dat alle dingen meewerken ten goede degenen die God liefhebben. Dat moet. Jezus zal al de beloften vervullen. Dat de grootste der zondaren niet buiten Zijn bereik valt. Jezus zal al de beloften vervullen. Dat niemand uit Zijn hand gerukt zal worden die ooit tot Hem kwam. Jezus zal de belofte vervullen. Dat al uw kinderen van de Heere geleerd zullen zijn. Dat moet. Dat is Gods voornemen en is tot verlossing. O, als ik dat wist, wist in die diepe zin van het woord, wat zou ik vol verwachting leven, wat zou ik zingen voor de vervulling uit al, wat zou ik uitzien. Wat zou moedeloosheid, wanhoop en twijfel verdreven worden. Laat de Schrift alle moedeloosheid verdrijven, laat de Schrift alle vertwijfeling uitbannen. Laten we verwachten dat Jezus zal doen wat Hij moet doen omdat de Schrift het zegt en getuigt.

Waarom is dat zo belangrijk? Deze tweede reden waarom het zeker is dat Jezus leeft? Namelijk omdat de Schrift het heeft voorgezegd. Waarom is dat zo belangrijk? Nou, ten eerste voor een stabiel geloofsleven en een vast vertrouwen. Een stabiel en vast vertrouwen, ook als ik geen sporen zie. Ook als ik word beproefd en ik zie geen keurig opgerolde doeken, maar alleen maar een warboel. Ik zie geen sporen van bekeringen. In heel mijn omgeving niet en jarenlang in de gemeente niet. Ik merk niks van Zijn liefde en Zijn omhelzingen. Ik voel niks van opstandingskracht die mij heiligt en mijn zonden af doet werpen, maar integendeel, ik voel alleen maar trekking van de zonde. En als er al sporen zijn, dan zie ik ze niet, of ik trek ze direct weer in twijfel. Maar ook als ik geen sporen zie of merk, dan blijft het even waar: omdat de Schrift het zegt. Jezus leeft! Jezus heeft alle macht. Jezus wacht om aangeroepen te worden. De Schriften weten dat geeft een stabiel

vertrouwen. Niet zo op en neer, bergen en vooral diepe dalen. Maar een vaste doorgaande lijn van vertrouwen en verwachten. Want wat de Schriften zeggen zal geschieden, en zal Jezus vervullen.

En waarom is dat nog meer zo belangrijk? Om de Schriften te weten? Als grond voor het geloof? Hierom. Eens komt Jezus terug op de wolken. Het laatste heilsfeit, na kerst, Goede Vrijdag, Pasen, hemelvaart en Pinksteren. Maar daar is wel verschil tussen. Tussen al de heilsfeiten aan de ene kant en de wederkomst aan de andere kant. Namelijk dit.

Bij kerst geldt: ook al hadden mensen het niet verwacht, al wisten ze de Schriften niet, toen het zover was, konden zij nog tot geloof komen en tot de kribbe komen.

Bij Pasen geldt: ook al hadden mensen het niet verwacht, al wisten ze de Schriften niet, toen het zover was, konden zij Jezus nog ontmoeten.

Bij Pinksteren geldt: ook al hadden mensen er niet op gerekend, al wisten ze de Schriften niet, toen het zover was ging het Evangelie de wereld door en konden zij zich nog bekeren.

Toen het gebeurd was, konden zij het nog gaan geloven. Al hadden ze de Schriften niet geloofd en het niet verwacht. Maar bij de wederkomst is dat anders. Wie de Schriften niet weet en de wederkomst niet verwacht: als het zover is, dan kun je niet daarna nog gaan geloven. Daarna nog tijd hebben om je te bekeren. Er is geen daarna meer. De wederkomst moet en wil van tevoren verwacht worden. Nu verwacht worden. Omdat de Schrift het zegt, omdat de Schriften geweten willen worden. Dat het doordringt: Jezus, De Opgestane Die leeft, Hij zal komen.

Zalig die de Schrift weet. Die verwacht Hem en is bereid. Ook als hij geen sporen ziet. Amen